

Mav Hrovat, Nina: **Vprašanje za babico.**

Ilustr. Marta Bartolj. Dob pri Domžalah : Miš, 2020, 23 str.

| B-korak v zgodbo (3+) | Stari starši in vnuki | Radovednost | babice | modrost | smrt | strah
| življenje

Vnuček zelo rad preživlja počitnice pri babici, ker skupaj počneta zanimive in zabavne reči. Želi si, da bi skupne počitnice še dolgo trajale, zato jo vpraša, kdaj bo umrla. Babica mu ne skriva, da bo nekoč res umrla, ampak do takrat bosta doživela veliko lepega in vnuček si bo nabral veliko prijetnih spominov. Besedilo je tenkočutno in toplo, ilustracije igrive in prisrčne. Slikanica ne odpira le vprašanja o minljivosti, ampak opozarja tudi na dragoceno medgeneracijsko sožitje.

Lüftner, Kai: **Za vedno.**

Ilustrir. Katja Gehrmann. Prev. Alenka Veler. Ljubljana : Mladinska knjiga, 2020, 25 str.

| B-korak v zgodbo (3+)
| Očetje | Smrt | izguba | žalovanje

Egon je zgubil očka, za VEDNO. Ljudje se čudno obnašajo, šepetajo in ga božajo po glavi, nekateri hočejo biti smešni in so zelo glasni, večina pa jih molči. O tem je težko govoriti, pa je čisto preprosto: očka ne bo nikoli več. »Nikoli več ne bo, kot je bilo,« je rekla mama. »Ampak bo šlo. Tudi če bo težko. Očka je vedno z mano. Ne samo na moji najljubši fotografiji. Ne samo v mojem srcu. Sam sem očka. Vsaj majhen košček. ZA VEDNO.« Izčiščeno besedilo in izčiščena ilustracija!!! Na veznih listih pa vse polno družinskih »fotografij«, ki res povedo več kot tisoč besed. V pomoč žalujočemu otroku in v podporo odraslim.

Mazi, Darka: **Luka izgubi očka.**

Ilustr. Marta Bartolj. Jezero : Morfemplus, 2021, 32 str.

| 1.-korak v branje (6+)

| Očetje – Smrt – Žalovanje – Družina – otroci / dečki / mame / matere / čustvovanje / strah / jeza / ljubezen / pomoč / bolezni / umiranje / medosebni odnosi / rak (medicina) / hospic

Zgodba odpira temo smrti, ki se je ponavadi vsi izogibamo. Skozi pripoved spremljamo dečka, ki ob umiranju svojega očeta išče nove oblike aktivne komunikacije z njim.

Z očetovo boleznijo in smrtjo se sooča ob svoji mami ter skupaj z njo. Odkrivata načine poslavljanja od ljube osebe in izkušata načine soočanja s svojo žalostjo, ki ju ujame nepripravljenost.

Bralcem, otrokom in staršem, predstavi tenkočutno sliko življenja in nudi podporo za odprt dialog o umiranju, smrti ter žalovanju.

Iz spremne besede Mag. Radmile Pavlovič Blatnik, univ. dipl. psih., vodje programa Žalovanje odraslih, otrok in mladostnikov Slovensko društvo hospic. (Na hrbtne strani slikanice.)

Video o knjigi na RTV: <https://www.rtvsl.si/4d/arhiv/174730403?s=tv&t=0>

Spodbude za branje:

Slikanice so zelo različne, zato jih uporabimo ob različnih priložnostih:

Vprašanje za babico Nine Mav Hrovat vprašanje o smrti zastavlja na splošno, slikanico pa vrstnikovega sorodnika idr.

Slikanica Kai Lüftner *Za vedno* pa je zelo primerna v tolažbo otroku ob smrti bližnjega sorodnika, v potrditev, da ima vso pravico za žalovanje. Je tudi v poduk odraslim, da tudi otroci potrebujejo žalovanje (ne pa da jim govorimo kakšne neprimerne tolažilne besede).

Slikanico Darke Mazi *Luka izgubi očka* bi ponudila le otrokom oz. družinam, kjer eden od staršev hudo zboli in umira. Na slikanico bi opozorila tudi šolsko psihologinjo, ki jo bo potrebi znala uporabiti v terapevtske namene.

Dobro je, da vse tri slikanice poznamo, jih predstavimo staršem in drugim vzgojiteljem, pa tudi strokovnim delavcem v vrtcu in v šoli; sodijo v knjižnico vrtcev, šol in splošnih knjižnic.

Sprašujem pa se, kako jih uporabiti za branje za bralno značko, če sploh? Morda v bralnem projektu, ko nagovorimo mlade bralce (morda v 2. triletju?), da raziščejo, kako slikanice mlajšim otrokom približajo smrt, umiranje, žalovanje. Morda jim bo prišlo prav, če jih bodo mlajše sestrice in bratci spraševali o smrti ali pa bodo slikanice v oporo tudi njim samim.